

Kdo připravuje v Bělorusku převrat. Masivní vojenská cvičení „Západ-2021“ a nasazení protivzdušné obrany S-400

- CZ24 News | 15. září 2021

BĚLORUSKO: Nyní se v Bělorusku a Rusku, na řadě cvičišť (devět v Rusku a pět v Bělorusku), konají masivní vojenská cvičení „Západ-2021“, kterých se účastní asi 200 tisíc vojáků Svazového státu. V rámci cvičení jedno z těchto cvičišť, Obuz-Lesnovskij, navštívil úřadující prezident Běloruska Alexandr Lukašenko.

Právě tam, na polygonu, Lukašenko učinil řadu zvukných prohlášení: o návštěvě Putina, o vzniku nových hrozeb pro stát Unie, o zhoršení situace na západní hranici a o nákupech ruských zbraní.

„Jsem velmi vděčný ruskému vedení, armádě a ruskému vojensko-průmyslovému komplexu za to, že se dohodly na celém seznamu zbraní, které budou do roku 2025 tady. Je to skutečně asi tucet letadel [...], které k nám již částečně dorazily. Jedná se o několik desítek vrtulníků, systémy protivzdušné obrany. Velké objemy, to naznačuje, že my i Ruská federace bereme velmi vážně tento západní směr, kde jsme v přímém kontaktu s jednotkami NATO.“

Co se skrývá za slovy Lukašenka, nakolik jsou podložené a proč Bělorusko potřebuje nové systémy protivzdušné obrany, se pokusíme dnes zjistit.

Začneme ale konstatováním, že reálná integrace v rámci Svazového státu konečně začala.

Bylo dohodnuto 28 plánů a do konce tohoto roku budou podepsány, ratifikovány a implementovány (tj. zavedeny do praxe). Pouze gaučovní demagogové si myslí, že integrace je snadná. Ve skutečnosti jde o složitý a zdoluhavý proces, počínaje sjednocením legislativy a norem a konče integrací různých podniků do společných výrobních řetězců (s přihlédnutím ke skutečnosti, že některé podniky v Ruské federaci a Běloruské republice jsou v přímé vzájemné konkurenci).

Takzvaný „multivektorový přístup“ Lukašenka skončil, protože západní vektor již neexistuje. Alexandr Grigorjevič řekl, že **„dokud Evropská unie nezruší své směšné sankce, není s nimi o čem mluvit“**. Mezitím EU připravuje pátý balíček sankcí proti Bělorusku. To znamená, že obě strany demonstrují, že usmíření je nemožné. A i kdyby se Lukašenko chtěl znovu pokusit hrát tyto hry s manévrováním, pak už nemá takové možnosti.

Lukašenkova slova o nových hrozbách na západní hranici také dávají smysl.

Polsko a pobaltské státy se stále více mění v failed state, který bez evropských dotací nemůže normálně existovat. V mnoha ohledech je jejich úpadek přesně diktován jejich rusofobií – zejména ztrátou příjmů z tranzitu po železnici a přes přístavy.

Pro ilustraci poklesu pobaltských limitrofů* 6. září proběhla zpráva, že Lotyšská železnice (LZD) vydrazila 600 vyřazených vozů. Jedná se o třetí takový prodej v tomto roce a hospodaření společnosti vykazuje 36% pokles obrátu v roce 2020 a čistou ztrátu 3,3 milionu eur. V ostatních sektorech místní ekonomiky není situace o nic lepší.

V Polsku není situace o mnoho lepší. Po brexitu se tam vrátilo více než milion lidí z Velké Británie, kteří tam dříve pracovali jako řidiči, instalatéři, atd. Nezaměstnanost vzrostla a devizové příjmy od

polských gastarbeiterů v jiných zemích se výrazně snížily. V Polsku je navíc rozkol mezi konzervativci a zastánci takzvaných „evropských hodnot“ a polské vedení je v rámci EU neustále v konfliktu s Německem.

A čím jsou věci v Polsku a Pobaltí horší, tím větší je potřeba, aby jejich neadekvátní vlády odváděly pozornost od vnitřních problémů pomocí „ruské hrozby“. Příběhy o tom, že „Putin zaútočí“ v místních médiích zaznívají stále častěji a nedávno se v jednom z místních hlavních měst konala mini cvičení, kde hrdinští vojáci odrazili ruskou invazi a šílenou střelbou děsili matky s malými dětmi.

Ekonomický pokles, zrušení, nezaměstnanost a vylidňování? ... Podívejte, ruská hrozba!

Navíc jak polské, tak i litevské vedení prožívá fantomové imperiální bolesti pro svou někdejší velikost, a proto nijak zvlášť neskrývají své územní nároky nejen na běloruské země, ale také pravidelně hovoří o tom, že „Smolensk byl součástí velkovévodství Litvy.“

Skutečnost, že tyto ambice neodpovídají ani jejich více než skromnému ekonomickému potenciálu, natož jejich vojensko-politickým schopnostem, je netrápí.

Někteří dokonce tajně doufají, že Rusko zaútočí, bude okupovat a investuje do obnovy místních ekonomik. Jiní se mezitím nepřestávají snažit podkopat situaci v Bělorusku, aby na vlně Majdanu mohli přivést k moci své loutky. V Evropském parlamentu prosazují nové sankce proti Bělorusku, sponzorují místní „zmagary“**, dále pobíhají a vystavují „kuchařku“ Tichanovskou.

A tak - například - nic nestojí pokus zařídit teroristický útok na běloruskou jadernou elektrárnu.

Třeba - útokem skupiny dronů. Právě pro takové případy je v bezpečnostních protokolech JE zajištění dostupnosti moderních systémů protivzdušné obrany - TOR-2M a S-400.

Proto jak společné cvičení, tak nákup moderních ruských zbraní jsou adekvátní reakcí na hrozbu neadekvátních západních sousedů.

Alexandr Rogers

* Limitofy jsou **formálně suverénní státy na hranicích Ruska**, ale ve skutečnosti jde o politické satelity největších západních zemí.

** **Zmagar je slovo, které se často vyskytuje na politických fórech věnovaných Bělorusku. Slovo má zpravidla negativní konotaci.** Obecně toto slovo obvykle označuje dvě kategorie politicky aktivních Bělorusů. Zmagar se překládá jako „zápasník, bojovník“. Toto slovo označuje ty nesmiřitelné z běloruské opozice, kteří se staví proti režimu Alexandra Lukašenka.

Někdy pod termínem zmagar jsou obecně míněni všichni obyvatelé Běloruska liberálních názorů.

Zmagari jsou také místní nacionalisté nebo radikální národně orientovaní veřejní činitelé, kteří si jsou jisti, že moderní Bělorusko je kulturním dědicem litevského velkovévodství.

Překlad: pokec24